

ถูกพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเหตุเพราะอะไรนะ

การจะเป็นข้าราชการครูได้สิ่งหนึ่งที่ต้องมีคือ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เมื่อได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแล้ว ข้าราชการครูก็อาจถูกเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพได้เช่นกัน ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ ดังเช่น “คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร.192/2565” ที่ศาลพิจารณว่าการมีคำสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพขอด้วยกฎหมายแล้ว การกระทำหรือมีพฤติกรรมแบบไหนกันนะ ที่เป็นเหตุให้ถูกพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ข้อเท็จจริงคดีนี้เป็นกรณีผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ เพราะมีพฤติกรรมหลายอย่างที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ ลงโทษนักเรียนรุนแรง โดยไม่มีเหตุผล มีการลงนามใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ในการสอนนักเรียน บุคลิกภาพไม่เหมาะสมกับการเป็นครูเมื่อคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพพิจารณาพฤติกรรมแล้วเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจึงวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเป็นเวลา 1 ปี ในประเด็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณของข้าราชการครู (ผู้ฟ้องคดี) คือ พักทำโทษนักเรียนด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสมด้วยการตีที่รุนแรง ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำฝ่าฝืนข้อ 5 ข้อ 6 ของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 ทั้งยังเป็นการกระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์และผู้รับบริการ ตามข้อ 19 ของข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 และไม่มีเหตุผลหย่อนโทษตามข้อ 56 (2) ของข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2553 เพราะผู้ฟ้องไม่ได้รู้สำนึกถึงความผิด และบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดแต่อย่างใด และยังมีพฤติกรรมไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ในการสอน ไม่เตรียมการสอน ไม่มีแผนการสอน สอนบทเรียนซ้ำ ๆ สอนไม่ครบบทเรียน ให้การบ้านหรืองานน้อยมาก ถือเป็นการไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ตามข้อ 17

ของข้อบั้งคักครุสมา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 และผู้ฟ้องคดียังมีบุคลิคมภาพที่ไม่เหมาะสมอีกด้วย เช่น หนึ่งยกขาข้างหนึ่งวางบนม้านั่งในระหว่างทำการสอน แต่งกายสกปรก ใส่เสื้อผ้าซ้ำ ๆ กินอาหารระหว่างสอน ถือเป็นการไม่สุวีวินัยในตนเอง ประพฤติปฏิบัติตนไม่เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งกาย วาจา และจิตใจ ตามข้อ 14 ข้อ 18 ของข้อบั้งคักครุสมา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 เมื่อเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ดังกล่าวตามที่ถูกรกล่าวหาจริง และพฤติการณ์เช่นนั้นเป็นการประพฤติดิจจรรยาบรรณของวิชาชีพครุแล้ว การวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครุเป็นเวลา 1 ปี จึงถือว่าเป็นคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมาย

จากคำวินิจฉัยดังกล่าวย่ออมแสดงให้เห็่นว่า การเป็นข้าราชการครุ นั้นถือว่าการประพฤติดุปฏิบัติตนของข้าราชการครุเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะสังคมย่ออมคาดหวังว่าครุคือแม่พิมพ์ของชาติ ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้เรียน ชุมชน และสังคม และเมื่อมีพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมเช่นตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น ก็จะต้องถูกดำเนินการทางวินัย และต้องพิจารณาอีกว่าการกระทำต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมนั้นเป็นการประพฤติดิจจรรยาบรรณอีกหรือไม่ หากเข้าข่ายว่าเป็นการประพฤติดิจจรรยาบรรณของวิชาชีพ ผู้มีอำนาจก็อาจพิจารณาให้มีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพได้ เมื่อท่านถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตฯ นั้นหมายความว่าท่านจะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติความเป็นข้าราชการครุตามที่กฎหมายกำหนดไว้ทันทีนะ ...